

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Zdeňka Kühna, Ph.D., v právní věci žalobce: **T. V. N.**, zast. Mgr. et Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Helénská 1799/4, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2015, č. j. OAM-266/LE-BE03-HA08-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2016, č. j. 49 Az 31/2015 – 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. et Bc. Filipu Schmidtovi, LL.M., advokátu se sídlem Helénská 1799/4, Praha 2, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši **4 114 Kč**. Tato částka mu bude vyplacena do 60 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému tamtéž. Tímto rozhodnutím žalovaný rozhodl o žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany tak, že se mu mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.

[2] V průběhu správního řízení vyšlo najevo, že důvodem stěžovatelovy žádosti je snaha o legalizaci pobytu na území České republiky, do země původu se nechce vrátit z ekonomických důvodů. Žalovaný správní orgán i krajský soud dospěly k jednoznačnému závěru, že tyto důvody nejsou azylově relevantní.

[3] Krajský soud dále k námitce stěžovatele uvedl, že jej v souladu se zákonem vyzval k doplnění žaloby, která byla podána blanketně. Lhůta k doplnění se stavěla po dobu rozhodování o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce, následně zástupce vady ve lhůtě odstranil. Soud jej nemohl znovu vyzývat k odstranění vad žaloby poté, co byl předložen správní spis. V tuto chvíli již vady byly odstraněny a lhůta k podání žaloby uplynula.

Zástupce mohl do správního spisu nahlížet u žalovaného nebo si mohl relevantní informace opatřit přímo od stěžovatele.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Stěžovatel se domnívá, že jej krajský soud měl po předložení správního spisu k doplnění žaloby znovu vyzvat. Poté, co mu byl ustanoven zástupce, měl pouze 8 dnů na to, aby se s věcí seznámil a žalobu doplnil, což je fakticky těžko realizovatelné. Navíc jako zástupce ustanovený pro řízení o žalobě nemá zmocnění k nahlížení do spisu vedeného podle zákona o azylu a žalovaný umožňuje zástupcům žadatelů nahlížet do spisu pouze na základě písemnosti, k jejímuž vyřízení si stanoví lhůtu 30 dnů.

[5] Namítá, že mu měla být udělena doplňková ochrana, protože v případě návratu do vlasti by čelil extrémní chudobě, přesunu na okraj společnosti, společenskému propadu a ponížení (k tomu odkázal na zprávu Světové banky dostupnou na internetu). Tyto skutečnosti považuje za vážnou újmu ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Vycestování by ekonomicky zasáhlo jeho rodinu v České republice.

[6] Uvedené skutečnosti měly být hodnoceny i v rámci humanitárního azylu, jehož posouzení nelze zužovat na otázky zdravotního stavu. V této souvislosti upozornil na aktuální zhoršení zdravotního stavu a odkázal na lékařské zprávy, které však nedoložil.

[7] Svoji kasační stížnost považuje za přijatelnou proto, že došlo k zásadnímu pochybení, které mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení, neboť krajský soud jednak nerespektoval ustálenou a jasnou judikaturu, jednak hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[8] Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek i rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[9] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti zdůraznil, že stěžovatel v průběhu správního řízení neuváděl žádné mimořádné skutečnosti. Nelehký život ve Vietnamu se netýká pouze jeho, ale milionů jeho spoluobčanů a udělení mezinárodní ochrany z těchto důvodů by znamenalo degradaci celého azylového systému.

[10] Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[11] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti kterému je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je zastoupen advokátem.

[12] Ve věcech mezinárodní ochrany se v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou. Pro vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006,

pokračování

č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“ vyložil.

[13] V projednávané věci přesah vlastních zájmů stěžovatele neshledal.

[14] Předně se zabýval námitkou stěžovatele, že jej krajský soud měl opakovaně vyzvat k doplnění žaloby poté, co mu byl předložen správní spis. Nepřisvědčil jí, neboť krajský soud postupoval v projednávané věci zcela standardně a v souladu se zákonem.

[15] Vzhledem k tomu, že podaná žaloba byla blanketní, krajský soud stěžovatele, respektive jeho zástupce, vyzval k odstranění této vady ve lhůtě osmi dnů, a to usnesením ze dne 18. 3. 2015, č. j. 49 Az 31/2015 – 12, které nabylo právní moci 25. 3. 2015. Tím splnil svoji povinnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. a nadále bylo na zástupci stěžovatele, aby podnikl potřebné kroky a žalobu doplnil. Žádné zákonné ustanovení neupravuje postup, dle kterého by měl krajský soud vyzývat k odstranění vad žaloby znovu poté, co mu byl předložen správní spis. Taková výzva byla navíc v projednávané věci pojmově vyloučena, neboť v době, kdy krajský soud správní spis obdržel, již nebylo jaké vady odstraňovat – zástupce stěžovatele žalobu doplnil podáním ze dne 31. 3. 2015.

[16] Stěžovatel, respektive jeho zástupce, se domnívá, že seznámit se s věcí a kvalifikovaně doplnit žalobu v osmi dnech je prakticky těžko realizovatelné. To však nemůže mít na délku lhůty k doplnění žaloby vliv. Krajský soud ji odvíjel od lhůty k podání žaloby, která je dána zákonem (podle § 71 odst. 2, věty třetí, s. ř. s. lze žalobu rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě k podání žaloby; podle § 32 odst. 1 zákona o azylu je lhůta k podání žaloby proti rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany 15 dnů od doručení rozhodnutí). Dále je v těchto situacích podstatná aktivita žalobce, respektive to, v jaké fázi lhůty žalobu podá a zda podá žalobu bezvadnou či nikoli. Lze tedy jen zopakovat, že bylo na zástupci stěžovatele, aby podnikl takové kroky, které by mu umožnily s věcí se řádně seznámit a učiněná zjištění promítnout do doplnění žaloby. Jako právní profesionál si musel být vědom toho, že tyto kroky je třeba učinit ve stanovené lhůtě, o čemž byl ostatně krajským soudem poučen (viz shora citované usnesení ze dne 18. 3. 2015). Pokud argumentoval tím, že žalovaný fakticky znemožňuje zástupcům žadatelů o azyl seznámit se s obsahem správního spisu, jeho tvrzení bylo zcela obecné a zůstalo v rovině spekulací.

[17] Nad rámec výše uvedeného je třeba zmínit, že stěžovatel vůbec neuvedl, v čem konkrétně mělo mít vytykané pochybení, respektive popsána situace, dopad do jeho hmotněprávního postavení. Není tedy zřejmé, proč by jeho kasační stížnost měla být přijatelná. Jeho argumentace v kasační stížnosti je vystavěna na tom, že žalovaný dostatečně nerefletoval ekonomickou situaci stěžovatele v zemi původu, a to přesto, že již krajský soud vyčerpávajícím způsobem odůvodnil, že žalovaný se problematikou dostatečně zabýval a stěžovatelovy námitky jsou nedůvodné.

[18] Závěr, že legalizace pobytu ani ekonomické potíže nejsou relevantními azylovými důvody, je konstantně judikován i Nejvyšším správním soudem. Odkázat lze zejména na rozsudky ze dne 18. 11. 2004, č. j. 7 Azs 117/2004 – 55, ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 – 65, ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 Azs 138/2004 – 44, publ. pod č. 397/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 16. 2. 2005, č. j. 4 Azs 333/2004 – 69. Skutečnosti, které stěžovatel

dokládal zprávou Světové banky, tedy byly nerozhodné, a dokazovat uvedenou zprávou by bylo zcela nadbytečné.

[19] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že se nezabýval stěžovatelským tvrzením o zhoršeném zdravotním stavu, neboť bylo zcela obecné (vedl skutečně pouze tolik, že v jeho případě „*nastalo i zhoršení zdravotního stavu*“) a nijak nedoložené (v kasační stížnosti pouze k důkazu obecně zmínil „*kopie lékařských zpráv*“ a soudu je nezaslal).

IV. Závěr a náklady řízení

[20] Za těchto okolností Nejvyšší správní soud neshledal žádného důvodu pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání a konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. shledal nepřijatelnou a odmítl ji.

[21] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

[22] Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 18. 3. 2015, č. j. 49 Az 31/2015 – 12, ustanoven zástupcem advokát Mgr. et Bc. Filip Schmidt, LL.M. Podle § 35 odst. 8, věty poslední, s. ř. s. zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. Podle první věty téhož ustanovení, ve spojení s § 120 s. ř. s., zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát.

[23] Ustanovený zástupce učinil v řízení před Nejvyšším správním soudem jeden úkon právní služby, kterým je písemné podání ve věci samé – podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném pro posuzovanou věc (dále jen „advokátní tarif“)]. Za jeden úkon právní služby zástupci stěžovatele náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Celkem tedy za jeden úkon právní služby náleží 3 400 Kč. S ohledem na skutečnost, že Mgr. et Bc. Filip Schmidt, LL.M., je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“), zvyšuje se částka přiznané odměny podle ustanovení § 35 odst. 8, věty druhé, s. ř. s. o DPH ve výši 21 %, tj. o částku 714 Kč. Celková výše odměny ustanoveného zástupce tak činí 4 114 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu